

پوخته يهك له په يامي ت به كه را ني باشور ... وەرگه اني شه داد شه ادی

جه نابی سه ماحه تی ئایه تو، به گه وره یی خ تمان ببه خشه که کوردین، که هه ناسه ده ده یین. ب خاتری ره زای روحی پیر زتان هه زار کوردستانان به فیدا ده که یین. ببه خشه که هه ندك گوم ای حه قی مان هه ن له وویان هه هات ئاره زووی ئازادی ده ربب، سهره ای ئه وهی ته وای سهرداران فهرموو بوویان که تاوانی وه ها له کاتی وه هادا ئه نجام نه ده ن. ئمه ز رمان پ یان گووت که نه یکه ن، نه یی ن، په نجه کانیان بب نه وه به ام به و ره نگه م ره گه وای نه که ن، دژی ئیراده ی یه زدانیا نه ی ئه وه و سهردارانی دیکه ره فتار نه که ن، به ام، ئه فسوس، به گو ی ئمه یان نه کرد و خ یان گونا هباری دونیا و ئاخیره ت کرد. ئمه پ مان گووتن که به دژایه تیکردنی وویستی حه زره تان، ئمه ی عه بدی بده سه ات تووشی ت فانی غه زه بی ئیلاهیی ده که ن، به ام ب خاتری ده روونی شه یتا ننشینی بیمار یان هه ر کردیان.

ئهی قهومی که راماتی نه به ویی شهریف، ئمه به ئازادی خ مان خ مان به فیدای خاکی بهر پ تان ده که یین. له ع اراق کی واحد و موچه دا ده بین به خزمه تکار کی موچه خ ری زه لیل، ده بین به مه و ما ات، ده بین به دیواری زه رده ه گه وای توال تی مزگه وت کی به غا. ئمه رق و کینه و جه نگ و ت و تووندوتیژی نازانین له هه مبه ر زاتی عه روبه ویتاندا، به کو بلور کی ب خهوشی خه جا ه تیین و ب ئه به د ده ستله سهر سینگ، نیگاشکاو، سهر دانه ویو، ده مت پ یو، ره زیلی ئومه تی عه ره بیین. که له داریشمان ده ده ن، گریانی ئمه ب مافی ئه وه یه. له هه مان کاتیشدا، ئه گه ر کو ه کوردك، که کوردك، گه رمیا نك، چیا یهك، ئه وه نك زات بکا به داگیر که ر و ئیمپریالیست ناوی پیر زی عه ره بتان ببا، ووردوخاشی ده که یین. ده ست و قاچتان ماچ ده که یین م هت بفهرموون که سهر یان بخه یینه ژ ر زنجیری تانکه کانی فتوحاته شهریفه کانتا نه وه که نوور به جیهاندا بده ده که نه وه.

جه نابی سهر دار و سهر وه ری ده و ه تدار ی موقه ده سزوبان، ئهی شمش ری عه داله تی عه ره بیی و، س به ری زاتی موعه زه می ئیلاهیی، بمان به خشه که هه ندك گوم ای سه فیل و سه خیفی کوردان زاتی ئه وه یان کرد ئاره زووی سهر به خ یی ده ربب. تا ر ژ ی حه شر په شیمانین و هه زار جار گوومان

خوارد که رگه‌مان دا که به فیت و فیتنه‌ی شه‌یتان ئه‌مه‌ش ئاوه‌ها
گوناه‌بار بکه‌ن. فه‌رمانه‌وای خاوه‌نشکه‌، جه‌نابی فه‌رمانده‌ری
راسته‌قینه‌، له‌ ئه‌مه‌ ببووره‌ که رگه‌مان له‌ رگه‌مان به‌ کوردی گوومان
خواردوو، به‌ ئام ده‌ستمان دام‌نت باوه‌ به‌ به‌نی قه‌ومه‌که‌مان مه‌که‌،
ریس‌وایان بکه‌، بیانکه‌ به‌ په‌ند، خو‌نیان به‌ زه‌وی و سه‌روه‌ت و
سامانی هه‌موو زه‌ویش به‌ ت. یه‌که‌ تکه‌ که هه‌مانه‌ ئه‌وه‌یه‌ به‌ چاو‌کی
تر له‌ ئه‌مه‌ به‌ وانی. ئه‌مه‌ ته‌په‌رستین، ئه‌وان خه‌وارج و شه‌وبه‌وی.
ئه‌مه‌ ته‌مان به‌ سه‌ردار ده‌و و خواستی سه‌روه‌ری کوردان هه‌وا‌هی
جه‌هه‌نم ده‌که‌ین. یه‌که‌ یه‌که‌ ده‌بین به‌ سه‌گی به‌رده‌رگای پیر‌زی
ده‌سه‌لاتی ده‌و ته‌سالارت به‌س ته‌که‌ای ئه‌و کوردانه‌ ته‌واو بکه‌ که باسی
خودسه‌روه‌رییان کرد. ناموسمان به‌ ت، به‌س شکانی ئه‌وانمان بده‌ر.
چاره‌نووسمان به‌ ت به‌س ریس‌وایان بکه‌. که‌رکه‌مان به‌ ت به‌س خ‌ت
سه‌ردارمان به‌ و ناچاری ئه‌وه‌مان مه‌که‌ رگه‌مان له‌ ره‌شو‌ووت‌کی کورد
بگرین. سه‌ل‌مانی و زاخ‌شمان به‌ ت، به‌س خ‌ت، وه‌کو باوک‌کی
به‌به‌زه‌یی، مووچه‌یه‌که‌مان له‌ به‌غاوه‌ به‌ ف‌ده‌ با چیدی ناچاری ئه‌وه‌
نه‌بین که‌ بین به‌ هاوخوانی هه‌تیو‌کی کورد. به‌رماوه‌ی تووتکه‌
سه‌گ‌کت به‌ مووچه‌ به‌ ئه‌مه‌ زاده‌، ته‌په‌روکه‌، شه‌ره‌فه‌.

ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ده‌و ته‌داریی و عه‌رشداریتان له‌ جوانه‌، ئه‌ی سه‌میح و
ره‌حیمه‌کانی ناوه‌ندی شه‌ه‌امت و مه‌به‌ندی ئیجلال، ئه‌مه‌ عه‌بد و
جارییه‌ی ئه‌وه‌، به‌س به‌مانکه‌ن به‌ خاوه‌نی نیگایه‌کی رووخساری
ره‌زانه‌ندان. به‌ تاقه‌ ئافه‌رینه‌که‌ له‌ زمانی شه‌ره‌فه‌مه‌ندانه‌وه‌، به‌نی
قه‌ومی حه‌قی‌مان کونه‌ده‌ر ده‌که‌ین ئه‌گه‌ر له‌ ئه‌شکه‌وتی چیاکانیش بن.
زنجیریان له‌ په‌ ده‌که‌ین و ره‌وانه‌ی بازاره‌کانی کوفه‌یان ده‌که‌ین.

ته‌به‌ له‌ گونا‌هی ئه‌وانه‌ی شه‌ریکه‌ به‌ زاتی ده‌و ته‌سالارتان ده‌د‌زنه‌وه‌.
ته‌به‌ له‌ گونا‌هی ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌به‌ن کورد عه‌بدایه‌تی و جارییه‌تی
په‌خ‌ش نییه‌، ته‌به‌ له‌ گونا‌هی ده‌ربه‌ینی ئاره‌زووی ئیمان‌ه‌و‌نی
سه‌ربه‌ستی. هه‌ر شته‌که‌ له‌ ناوه‌نده‌وه‌ به‌ت، ئه‌گه‌ر ئاگر و ئافاتی‌ش به‌،
ئه‌مه‌ی عه‌بدی زه‌لیل، که‌یف‌خ‌شین به‌ فه‌رمانداریتان و شوکرین به‌
به‌شمان.